

INFORME SOBRE L'ESGLÉSIA DE SANT VICENT MÀRTIR DE GUADASSUAR

Ple: 29 d'abril de 2003

Autor: Comissió de Llegat Històric i Artístic

Antecedents

Amb data 23-1-03 va tenir entrada en el registre del Consell Valencià de Cultura un escrit dirigit al president del Consell, signat pel Sr. Javier Ferrando Domingo, rector de la parròquia de St. Vicent Màrtir de Guadassuar, en el qual es donava notícia del lamentable estat de conservació de l'interior i la coberta de l'esmentat temple.

El president del C.V.C. va trametre l'escrit i la documentació que l'acompanyava a la Comissió de Llegat Històric i Artístic per tal que realitzara l'informe pertinent.

En la sessió de la Comissió de Llegat del mes de febrer de 2003 s'acordà realitzar una visita a l'església per conèixer puntualment totes les circumstàncies i la situació del monument.

El dia 25 de març de 2003 els consellers Carmen Morenilla Talens i Jesús Huguet Pascual es desplaçaren a Guadassuar per tal de realitzar l'informe, on foren rebuts per l'historiador local Josep Enric Mut, autor d'un estudi sobre l'església, i pel rector Javier Ferrando Domingo, els quals els proporcionaren totes les facilitats per a conèixer la situació plantejada i els aportaren documentació adequada per a la seua tasca.

Fets

L'església de St. Vicent Màrtir de Guadassuar va ser declarada Bé d'Interés Cultural (B.I.C.) pel Decret 14/1997 del Govern valencià de 28 de gener de 1997, amb la categoria de monument. Es tancava així l'expedient iniciat el 21 d'octubre de 1982 per la Dir. Gral. de Belles Arts, Arxius i Biblioteques del Ministeri

d'Educació, la qual reconeixia amb aquesta declaració el valor d'un dels temples amb portada renaixentista més destacada del territori valencià.

Ja en 1996, el rector de la parròquia informava del greu estat que tant la façana com l'interior i la coberta presentaven. La Direcció Gral. de Patrimoni Artístic de la Conselleria de Cultura de la Generalitat Valenciana va intervenir, els anys 1999 i 2000,

restaurant la façana, el campanar i part dels murs exteriors. Intervenció que cal considerar molt professional i rellevant. Però l'interior del temple i les cobertes quedaren per a una segona fase d'intervenció. Fase encara per començar a pesar que la mateixa directora general de Patrimoni, Carmen Pérez, declarava en 1998 que les cobertes i les voltes eren els objectius prioritaris d'eixa segona fase.

Lamentablement la situació de les parts en les quals no s'intervingué és de perill absolut. Les esclotxes en el sostre són tan evidents que hi ha la possibilitat de solides del sostre (es habitual la caiguda de terra i encara d'algun fragment menut). El mal estat de la coberta fa que les humitats i filtracions d'aigües siguen tan contínues com intenses, amb el dany subsegüent per a les pintures interiors i els singulars estucats barrocs. I, darrerament, s'ha pogut observar com els travessers de la part de la teulada corresponent a la sagristia presenten un deteriorament que fa necessària una intervenció urgent.

Conclusions

Davant de la situació del temple de Guadassuar, el Consell Valencià de Cultura considera:

- 1) Cal actuar de manera urgent i programada, en aquelles parts de l'església que encara es troben en deficient estat.
- 2) En aquest sentit caldria que la Dir. Gral. de Patrimoni Artístic elaborara un projecte de restauració de les cobertes o pla director, no existent en aquests moments, segons pareix. I que posteriorment procedira a la necessària restauració, havent establert un conveni o acord amb la parròquia que garantisca el compliment del règim previst en l'article núm. 32 de la Llei 4/98 de Patrimoni Cultural Valencià.

- 3) Cal restituir, a l'interior, els daurats i estucats tan afectats per les esclotxes i humitats.
- 4) Seguint les mesures ja preses per l'Ajuntament de Guadassuar (prohibició de tirar coets davant de l'església), seria convenient que el mateix municipi i el rector de la parròquia impediren les traques i sorolls estridents dins del temple i pels seus voltants ja que, com és fàcilment comprobable, a cada estrèpit les esclotxes s'afecten i els desprendiments es faciliten. Temporalment, i mentre no es restaure totalment el temple, la prohibició hauria de ser absoluta.

Aquest informe s'ha de traslladar a la Conselleria de Cultura i Educació, a l'Ajuntament de Guadassuar i a la parròquia de Sant Vicent Màrtir de Guadassuar.

València, 26 de març de 2003.